Η δυσκολία των καιρών (μοναχός Μωυσής Αγιορείτης)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 21 Αυγούστου, 2010

Μεγάλες φυσικές καταστροφές με τεράστιες δυσμενείς οικολογικές συνέπειες, με πολλούς θανάτους, δημιουργούν ανησυχία, φόβο και αγωνία. Κάποιοι μιλούν για "σημεία των καιρών" και για "το τέλος του κόσμου". Κανείς δεν μπορεί να πει ότι δεν ζούμε σε μία δύσκολη εποχή και ότι δεν χρειάζεται μεγάλη εγρήγορση. Ο κόσμος πέρασε και άλλες δύσκολες καταστάσεις. Το τέλος του κόσμου κάποτε θα έλθει. Δεν μπορούμε να το ορίσουμε εμείς. Κανείς δεν γνωρίζει πότε θα έλθει. Σε κανέναν ποτέ δεν αποκαλύφθηκε από το Θεό. Η ερμηνεία των "σημείων των καιρών" είναι δύσκολη και δεν είναι έργο του κάθε ευφάνταστου θρησκόληπτου και φανατικού.

Για τις τραγωδίες του κόσμου δεν ευθύνεται ο Θεός. Ο Θεός δεν είναι τιμωρός, εκδικητικός, φθονερός και σαδιστής. Για ορισμένα κακά ευθύνεται ο άνθρωπος, που έκανε κακή χρήση της ελευθερίας του. Ακόμη και για κάποια δυσμενή καιρικά φαινόμενα, λέγουν οι επιστήμονες, ευθύνονται οι άνθρωποι με την κατάχρηση και παράχρηση, την υπερκατανάλωση, τον πλεονασμό και κορεσμό, τη σπατάλη, την ασυδοσία και την απροσεξία.

Είναι γεγονός πως οι πόλεις έχουν γίνει αφιλόξενες, κουραστικές, παγερές και ξένες. Κλοπές, εγκλήματα, θόρυβος, ταραχή, ανταγωνισμός, ασυνεννοησία, άγχος, ανεργία, ταλαιπωρία. Η μόλυνση του περιβάλλοντος έχει περάσει στα μάτια και τις καρδιές των ανθρώπων. Καχυποψία, υστεροβουλία, πονηρία, ζηλοφθονία, ασέβεια και κακεντρέχεια δυστυχώς επικρατεί. Η ηθική ποδοπατιέται. Η πολλή ελευθερία έδωσε ασυδοσία. Ο νους του ανθρώπου έχει σκοτιστεί από το συνεχές και ασταμάτητο κυνηγητό της σάρκας, του χρήματος και της δόξας. Όραμα του νεοέλληνα έγινε η υπεραφθονία, ο υπερκαταναλωτισμός, ο ευδαιμονισμός. Να περνάμε καλά σήμερα και τίποτε άλλο. Με τη συσκότιση της λογικής και την αποχαύνωση του κόσμου έρχεται μία πρόγευση της κόλασης.

Ο άνθρωπος αυταπατάται με το να νομίζει πως κάνοντας ό,τι θέλει ότι είναι και τέλεια ελεύθερος. Κάποιοι τον ξεγέλασαν με νόθες υποσχέσεις και φαντάζεται ότι είναι πράγματι ελεύθερος δίχως αρχές, ηθική και όρια. Ελευθερία είναι να επιλέγεις

όχι απλά το καλό, πάντα το καλύτερο, και να πορεύεσαι προς την αλήθεια και την τελειότητα και όχι συνεχώς να παρασύρεται από το εύκολο κακό. Κάποιοι επιτήδειοι κατάφεραν να πείσουν τους πολλούς ότι είναι ελεύθεροι... Υπάρχουν όμως και σήμερα αυτοί που δεν αγάπησαν το σκοτάδι και που είναι πραγματικά ελεύθεροι και ας αποτελούν μειοψηφία. Πολλοί δυστυχώς έχουν παρασυρθεί από το ωραία τυλιγμένο δώρο της “ελευθερίας” και ενώ έχουν χάσει τον πόλεμο κατά του κακού συνεχίζουν να νομίζουν ότι είναι νικητές.

Φθάσαμε μάλιστα στο σημείο να θεωρούνται όσοι αντιστέκονται σε αυτήν την επικίνδυνη κατρακύλα της διαφθοράς οπισθοδρομικοί, καθυστερημένοι και καταπατητές της ελευθερίας των “ελευθέρων”. Σήμερα χάρη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ελευθεριών λησμονούνται οι ηθικές αξίες. Είναι σπάνιο να υπερασπίζεται το ιερό και ωραίο, το ηθικό και αληθινό και σύνηθες φαινόμενο είναι να ειρωνεύεται και σπιλώνεται ότι το καθαρό και όσιο. Οι νέοι με τη συναρπαστική γοητεία αυτής της “ελευθερίας” παγιδεύονται στον πανσεξουαλισμό, τα ναρκωτικά, το αλκοόλ και λοιπά. Ύψιστος σκοπός της ζωής τίθεται η καλοπέραση, η εύκολη ζωή, η διασκέδαση και αυτό ονομάζεται ευτυχία.

Τα ποσοστά ευθύνης για τη δυσκολία των καιρών δεν ανήκουν μόνο στους ηγέτες αλλά και στον καθένα μας, όταν επιλέγουμε έναν τρόπο ζωής “ελεύθερο” εύκολο, ανίερο, πρόχειρο, μέτριο, επιπόλαιο. Αξίζει κανείς να αντισταθεί στο ρεύμα που κατηφορίζει στη ρηχότητα. Οι νέοι είναι πλασμένοι για ανώτερα ιδανικά. Όλοι αξίζουμε μία καλύτερη τύχη. Έχουμε λησμονημένες δυνάμεις, ας τις επανενεργοποιήσουμε. Ο θερμός Αύγουστος θα δροσίσει.

(Πηγή: "Μακεδονία" 8/8/10)